

OLOVENÝ PROCES V PRÍRODE A V KOZME

Saturn pôsobí v kozme protikladným spôsobom, antagonisticky k pôsobeniu Luny. Luna a Saturn sú vo zverokruhu protipostavené. Zatiaľ čo **Luna sa vždy spájala s príchodom duše na svet, s narodením, začiatkom života - Saturn bol spojený s odumieraním, koncom života, odchodom duše zo sveta.** Marsilio Ficino vo svojom liste Lorenzovi de Medici píše: „Starobylí teológovia hovorili, že duše (animae) vchádzajú do dobného sveta cez znamenie Raka, domicil Luny. Pretože, pre svoju dispozíciu k plodeniu prichádzajú do oblasti podriadenej plodeniu, predpokladalo sa, že prechádzajú cez oblasť Luny, ktorá umožňuje plodenie. Preto starí nazývali Raka bránou smrteľníkov. Na druhej strane nazývali Kozorožca bránou bohov, pretože cez ňu duše, ako sa verilo, sa očistené vracali do svojej nebeskej domoviny“.⁹³

Podstatou tejto starej tradície je, že vo vesmíre skutočne existujú dva mohutné kozmické procesy, medzi ktorými sa všetok pozemský život odohráva: **lunárny alebo strieborný proces, ktorý pôsobí tak, že vŕhne, upúta va éterické, životné sily do hmoty a tým ju „oživuje“; a saturnský (tiež olovený) proces, ktorý tieto životné sily z hmoty uvoľňuje, odpúta va, a tým ju „umŕtvuje“.** Biochémiá stopových prvkov potvrdzuje tento starý poznatok: olovo brzdí životné procesy v živých organizmoch a striebro ich podporuje. **Olovený proces je inverzný k striebornému.** Drevnatenie, kryštalizácia, mineralizácia sú vlastne dôsledkom odtiahnutia životných síl živej hmoty.

Tento saturnský proces môžeme pozorovať v ľudskom organizme v procese tvorby kostí. **Saturn vytvoril v ľudskom tele kostru.** Kostra je to, čo z tela zostáva po smrti, čomu ani smrť nič nemôže, lebo kostra je v nás práve to minerálne, mŕtve, zbavené života. Vo svojej kostre je človek mŕtvy už za živa. Je to najštruktúrovanejšia, najvykryštalizovanejšia časť organizmu, ale aj najmŕtvejšia. Preto sú kostlivec alebo lebka symbolom Saturna.

U novorodenca alebo malého dieťaťa sú všetky tkanivá, aj kosti pružnejšie, rýchlejšie sa regenerujú a obsahujú viac vody. V starobe vidíme, ako organizmus vysychá, mineralizuje sa a stáva nepružným, kosti krehnú. Zároveň vidíme: na tele dieťaťa je všetko zaguľatené, zaoblené, ešte nevýrazné, nesformované; naproti tomu organizmus starca sa stále viac začína podobať kryštálu: ostro vyhranené formy a vrásky sa hlboko vrývajú do jeho zovňajšku. Dieťa a starca - tu máme pred sebou živý obraz oddávna v tajných školách tradovaného poznatku, že **Mesiak ovláda začiatok života a Saturn jeho koniec.**

K poznatku o tomto univerzálnom princípe dospel pozoruhodným spôsobom aj Goethe, hoci v úplne inej oblasti, pri pozorovaní metamorfózy rastlín.⁹⁴ Pri pozorovaní metamorfózy listu prišiel na to, že prvé listy po vyklíčení (ako sa zoraďujú u rastliny za sebou na stonke), majú sklon k zaguľateným, zaobleným tvarom, sú mäsitejšie a vodnatejšie. V protiklade k tomu posledné listy majú zreteľnú tendenciu k zašpicatým, ostro vyformovaným, komplexným tvarom, avšak na úkor vitality, za cenu zastavenia rastu. Život a forma: počiatok života, klíčiaci, pučiacci, bujnejší život má tendenciu byť beztvary. Na druhej strane dokonalé dovŕšenie formy znamená ukončenie rastu, zmrazenie života. **Život opúšťa formu, keď je dokončená, nehybná.**

Goethe svojou intuitívnou metódou prenikol takmer k tušeniu veľkých, skrytých tajomstiev rastlinného sveta; k zákonitostiam, v akých sa hierarchické duchovné bytosti striedajú v pôsobení v životnom cykle rastlín.

Kostlivec.

Slon africký.

Jeleň Wapiti.

Borovica lesná.

V životnom cykle rastliny sa striedajú pôsobenia po poradí od Mesiaca po Saturn: kým **Mesiace pôsobí predovšetkým v procesoch klíčenia, prvopočiatčného pučania - Saturn ukončuje životný cyklus rastliny, ako to možno najlepšie pozorovať v procese tvorby semena.**⁹⁵

Dívajme sa, ako sa tento proces tvorby semena v prírode odohráva: vysušovaním, drevnatením, mineralizáciou. U kôstkovíc a malvíc sú to kôstky, ktoré uprostred dužiny skostnatejú, stuhnú takmer na kameň; u ihličnanov šišky zdrevenejú; u iných stromov sa jahňady menia na suché prášniky. Tu všade zasahujú tepelné bytosti, salamandry, ktoré doslova na pomalom, neviditeľnom ohni „upečú“ príslušnú časť rastliny - semeno.

Len tak môžeme teraz pochopiť, prečo bol Saturnus boh *semien* a *žatvy*! Ony saturnské bytosti zasahujú vo chvíli, keď zrno dozrieva, vo chvíli, keď zelený pšeničný klas žltne, schne a stáva sa lámavým. To je ten okamih, kedy „dozrel čas“, kedy životné sily ustupujú, kedy však život má vydať svoje plody. Tak Saturna zobrazovali ako starého muža s kosou alebo s kosákom a presýpacími hodinami, ktorý vymeriava všetkému jeho čas.

Astrologicky má Saturn svoj domicil v znamení Kozorožca. Rímske saturnálie sa slávil v decembri, keď Slnko vstupuje do znamenia Kozorožca. Táto bytosť zo sféry stálic, Kozorožec, zasahovala do veľkej evolúcie Zeme ako duch času dvakrát: Najprv pred 300 miliónmi rokov, keď vznikli ihličnaté stromy, charakteristické svojimi celkom drevnatejúcimi semenami (šiškami) a jaštery s dlhými kostenými výrastkami ako ihlicami; a po druhýkrát pred 30 miliónmi rokov, keď sa objavili zvieratá s rohmi, parohmi a klami: nosorožce, slony a jeleňovité zvieratá. Nadbytok kostotvorného, saturnského procesu očividne vyrazil týmto zvieratám z lebky v podobe všemožných parohov, rohov a klov.